

Arrest

**nr. 76 680 van 6 maart 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar zoon B.T. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 76 678 van 6 maart 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van B.T. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“De bestreden beslissing stelt vast dat de beweerde problemen hetzij ongeloofwaardig zijn, hetzij van medische aard zijn en dus niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van

de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. Hij beperkt zich louter tot het uiten van blote beweringen en het invoeren van geheugenproblemen omwille van traumatische ervaringen en het feit dat de "neutrale" gegevens dateren van meer dan twee jaar geleden. Echter, het is zo dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar, ongeacht de traumatische ervaring, in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben.

Verder beperkt verzoeker zich tot theoretische overwegingen, het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het uiten van kritiek, dewelke echter niet vermogen de concrete en wezenlijke vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het bevestigen van zijn asielrelaas.

In zoverre verzoeker argumenten bijbrengt in zijn vraag tot horen zijn deze onontvankelijk. Daargelaten artikel 39/76, §1 van voormelde wet, laat artikel 39/73, §4 van voormelde wet immers niet toe nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Omtrent het geneeskundig getuigschrift van 30 december 2011 wijst verweerder er terecht op dat hierin niet wordt gewezen op geheugenproblemen die verzoeker beletten geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo."

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het bevestigen van haar asielrelaas.

In zoverre verzoekster argumenten bijbrengt in haar vraag tot horen zijn deze onontvankelijk. Daargelaten artikel 39/76, §1 van voormelde wet, laat artikel 39/73, §4 van voormelde wet immers niet toe nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Bijaldien toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER